

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638199664/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

»Jeg holder meget af Naturen.« sagde Kancelliraaden, »Maden smager allerbedst i den friske Luft mellem Blomsterne og de prægtige, grønne Træer.«

»Ja, det er ganske sandt,« sagde Christian, idet han pustede Røgen fra sin Cigar ud i en lang Stribe, afbrudt ved kunstige Ringe, »see nu ogsaa, hvor Røgen seer dejlig blaa ud i Solskinnet. Det var et udmærket Indfald af Moder, at vi endnu engang skulde spise henede. Moder har altid saadanne udmærkede Ideer.«

Fruen smilede veltilfreds over den Roes, som blev hende tildeel og udbrød, henreven af Nydelsen af at være populair: »Skal der være Gilde, saa lad der være Gilde. Jeg har lige faaet en Søsterkage fra Bageren, som egentlig skulde have staact til Iaften, naar Overlærer Ludvigsen kommer, men nu foreslaaer jeg, at vi selv spise den, medens den er ganske frisk.«

»Det gjør vi, Konc,« sagde Kancelliraaden, »jeg er en god Ægteemand, jeg holder meget af Kager,« og han tog sin Kone om Livet og gav hende et hjerteligt Kys.

Søsterkagen kom og gjorde almindelig Lykke. »Jeg har selv lagt Dejgen,« bemærkede Fruen i Parenthes til de begejstrede Udbrud, der ledsagede dens Nydelse.

»De laver udmærket Mad,« sagde Konsistorialraadinden afgjørende.

At lave udmærket Mad var efter Kancelliraadindens Overbevisning Højdepunktet af kvindelig Fortræffelighed, og Lovs-talen var dobbelt kjærkommen, fordi den kom fra en anerkjendt Autoritet i disse Sager. Havde det været muligt for hende at udfinde Noget, der kunde kildre Ganen efter Kaffe og Søsterkage, havde hun offret det, men der var Intet, og hun maatte nøjes med i sit stille Sind at overveje, hvormed hun skulde glæde Selskabet til Aften. Samtalen drejede sig imidlertid stadigt om Søsterkage, og Alle deeltog med Interesse i den, med Undtagelse af Margrethe, som var ivrigt beskæftiget med at lokke nogle Spurve nærmere og nærmere ved Hjælp af Krummer, som hun stroede paa Jorden.

Spurvenc virrede bort, Samtalen om Søsterkage standsede, et ungt Menneske, klædt i en censfarvet, elegant Sommerdragt stod hilsende i Indgangen.